

DIA A DIA

amb Déu

...fem comunitat

Núm. 204. Gener 2010

... fem comunitat

Dos mots més encapçalen el Dia a Dia. Una publicació, fins ara trimestral, que esdevindrà mensual. A les reflexions bíbliques quotidianes, volem afegir notícies, informació sobre la vida de la comunitat.

Així el Dia a Dia vol ser també un punt de trobada, un nexa de unió en el que tots ens hi puguem trobar. Volem ser comunitat

L'església, és de tots

de servei, atenta a tots aquells i aquelles que la formen, de prop, o de lluny, més o menys involucrats. Església al servei de tots i totes.

La intenció és donar informació sobre el que forma la comunitat: activitats, la tasca que es desenvolupa en els seus departaments, projectes, etc. El nostre desig és de poder anticipar la informació i així afavorir la participació. I també fer conèixer allò que s'ha fet i que ha pogut tenir un significat especial per la vida de la comunitat i la seva missió.

Desitgem que el *Dia a Dia amb Déu... fem comunitat* ens permeti estar més a prop els uns dels altres. Mantenir un sentit de pertinença. Així també desitgem desenvolupar canals de participació en una tasca des de la perspectiva del Regne de Déu, en la que tots podem formar part.

gener cultes

Diumenge 3.

Epifania

Culte amb Santa

Cena

Confirmació de
Victor Muañache.

Predica:

Carles Capó

Diumenge 10

Culte.

Predica:

Enric Capó

Diumenge 17

Culte amb Santa

Cena

Predica:

Carles Capó

Diumenge 24

Culte

Predica:

Emi Meier

Diumenge 31

Culte

Predica:

Carles Capó

Activitats mes de gener

ANIVERSARI TEMPLE

El dissabte 16 de gener, a les 19 hores, celebrarem l'aniversari del temple del carrer Tallers. S'està preparant un concert. Per a més detalls podeu trucar a Manolita Fuentes:

93 407 05 73.

ASSEMBLEA DE MEMBRES

El diumenge dia 31 de gener, es celebrarà l'assemblea anual ordinària de membres. L'assemblea tindrà dues parts. La primera que començarà a les 12'30 anirà seguida d'un dinar comunitari, i es reprendran les sessions a les 15'00 hores. L'assemblea de membres és l'espai en el que cada un exerceix el seu dret i la seva responsabilitat en relació a la marxa de la comunitat, el seu funcionament, els seus projectes, etc. Es l'espai en el que junts decidim els camins de compromís que junts volem fer per dur a terme la missió a la que el Crist ens crida. No falteu. Tots esteu convidats a participar. Per apuntar-vos al dinar ho podeu fer trucant a la Manolita Fuentes: 93 407 05 73. Fins el dilluns 25 de gener.

Edita: EPBC
Tallers, 26. BARCELONA

AMB LES TEVES APORTACIONS
FAS POSSIBLE LA MISSIÓ DE
L'ESGLÉSIA

Compte bancari:

Banc Santander - Central Hispano,
c/c: **0049 4700 35 2316974367**

TELÈFONS

Pastor: Carles Capó: 680 873 262
President: Carles Capó: 680 873 262
Secretària: Anna Guinot: 93 308 24 69
Secretari d'actes: Anna Plantada: 93 265 79 63
Tresorer: Joel Cortés: 93 589 60 21
Comptable: Eliseo Navarro: 93 309 17 36

Notícies

JUSTICIA CLIMÀTICA

El passat 13 de desembre de 2009 es celebrà un culte especial sobre aquest tema, mentre els estats es reunien a Copenhaguen en la recerca d'un nou protocol que permeti disminuir les emissions del CO2, i els efectes que tenen en el escalfament del planeta.

El culte fou celebrat per el pastor Carles Capó amb la participació dels nens i nenes de l'escola dominical, seguint una proposta litúrgica presentada per el Departament de Comunicació de l'Església Evangèlica Espanyola. De manera activa els assistents al culte, eren convidats a fer un repàs de allò que amenaça l'equilibri ecològic del planeta, per, seguidament prendre consciència dels compromisos individuals i col·lectius que es poden prendre per evitar-ho.

Al principi del culte els assistents reberen una pedra cada un. Al final, així com feia el poble d'Israel quan es comprometia davant de Déu, tots foren convidats a desar la pedra a la sortida a sobre del collage que havien fet els nens i nenes, com a signe i memòria de compromís personal i comunitari a favor de la Terra. La cimera pel que ens han dit, ha mig fracassat. Nosaltres seguirem posant la nostra pedra, dia a dia. No oblidem que el Regne es fa en les petites coses.

"Tot l'univers gemega pateix dolors de part. Pau no parlava de ecologia però ens inclou dins de la promesa. Els nostres compromisos son possibles amb la força de l'Esperit que ens habita i ens empeny perquè els puguem prendre". La predicació del diumenge 13 de desembre la podeu escoltar a la web: http://www.esglesiatallers.org/cree_02.htm

El culte es va acabar a l'atri, amb una pregària

PREGÀRIA

Per els estats, reunits a Copenhaguen, per els acords que s'han de prendre.

Perquè hi hagi voluntat, i compromisos fermes. Capacitat de renúncia si cal.

Equitat i justícia. Que la crisi ecològica no afecti més als qui menys tenen. Que l'occident, sigui capaç de renúnciar si cal.

Fes que creixi en nosaltres la fe, l'esperança, i l'amor. No permetis que ens quedem esclavitzats, sense remei, en un estil de vida perniciosos, que fa mal, que ens fa mal, que compromet el futur de la terra.

- *Que les generacions futures puguin conèixer la historia que fem com la de homes i dones que van ser capaços de rectificar per amor a la Terra, per amor a la Creació -*

FESTA DE NADAL

Va ser el passat 20 de desembre. Anaven passant l'un rere l'altre. A l'hora d'actuar ho feien sense artificis. Com més petits més naturals. Tal com son. No s'amagaven de res. Dansa, teatre, i al final el pare Noel amb els regals: mirades plenes de innocència, fascinació. Gràcies als qui vareu fer possible una festa plena d'alegria i germanor. Els desitjos dels nens i nenes per a l'any 2010 van ser:

LA CUINA DE CASA

Un cop més, es va fer el

29 de novembre. Va ser tot un èxit. Es fa dos cops a l'any.

Tothom qui vol porta algun plat cuinat. A l'atri es paren les taules, poc a poc es van omplint. Tot preparat amb molta cura. Fa goig. A la sortida del culte es posen a la venda. El producte que se'n treu a benefici de la comunitat. Aquest cop es van recollir 480 €. El proper cop no falteu. Serà al mes de maig.

Els nens i nenes de l'escola dominical van guarnir l'arbre amb els seus desitjos:

Amor per a tots els homes, dones i infants. Pau, justícia, tolerància. Que tots els homes i dones puguin gaudir d'aigua potable. Que no hi hagi cap nen que treballi fins que sigui adult. Que el Real Madrid perdi fins i tot en els entrenaments. Una família creient i feliç. Un tractor. Sanejament de la terra. Menjar per a tothom. Menys guerres. Nadal en família. Reconciliació. Una bossa de crispetes. Que cap nen passi gana.

activitats setmanals

Diumenges

11'00 h: Culte

11'00h: Escola dominical (catequesi infants)

12'30: Catequesi adolescents

12'30: Assaig de Cor

De dilluns a Dissabte

18'30 – 20'30h:

Botiga Comerç Just

Dijous

19'30 h: Tertúlia teològica

FESTA DEL COMERÇ JUST

Com cada any el 28 de novembre es va celebrar una festa amb actua-cions

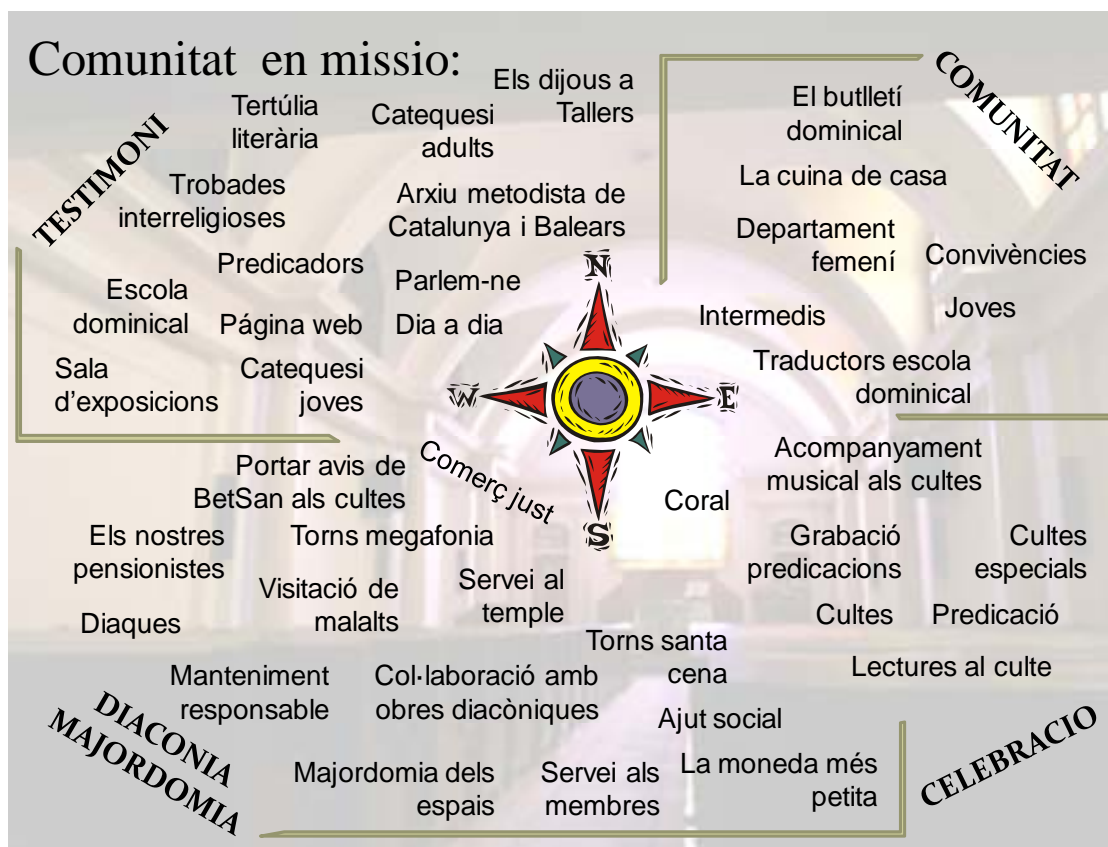
musicals, activitats infantils, i per rematar-ho: xocolatada. Hi va haver una molt bona participació de gent del barri i vianants.

informació – notícies - actualitat

www.iee-es.org

www.esglesiatallers.org

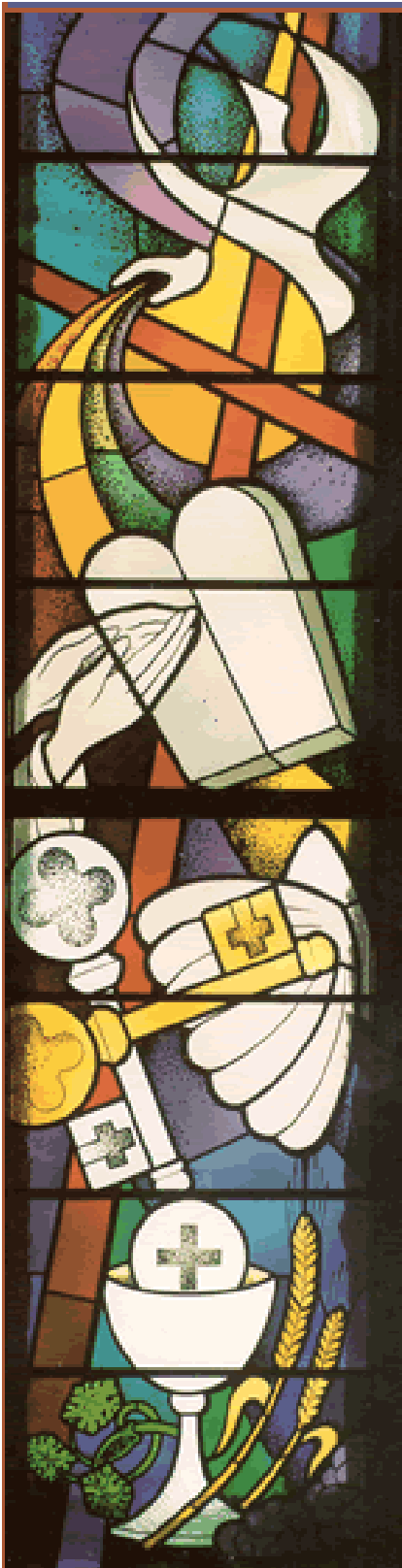
www.esglesiaevagelicadecatalunya.org

Est – Oest, Nord – Sud. Orientació. En aquest quadre trobem una mena de radiografia de la missió que es duu a terme en la comunitat de l'Església Protestant Barcelona Centre. Una comunitat formada per homes i dones que, des de lluny o des de més a prop, amb diferents nivells de participació mantenen una vinculació. Al darrera de cada menció hi ha voluntat de servei. Hem dit radiografia. Ens permet tenir una visió de conjunt. I el que dona vida al cos: Crist, que és el cap. Totes les accions distribuïdes en les quatre àrees en les que es defineix la missió de l'Església: Testimoni, comunitat, diaconia-majordomia, celebració.

La raó de ser d'una comunitat cristiana és la seva constant vocació: rebre i donar. Rebre l'anunci del amor de Déu, a través de la Paraula i en comunió, al voltant del pa i el vi de la Santa Cena, en la celebració dominical. Rebre l'Esperit que fa que la Paraula, esdevingui viva i s'incorpori en els qui la reben. I donar, transformar la Paraula en actes de servei, crear espais per compartir projectes, il·lusions, esperança, des d'aquest mateix amor. Espais per fer arribar més lluny l'Evangelí, Bona Nova de llibertat y salvació en Crist. En el dia a dia, en els aspectes més personals, i en els més col·lectius, unint mans, esforç, anhel, per donar fruit.

El quadre pot semblar complert. El seu contingut se'ns presenta com atapeït. Però en una comunitat cristiana sempre hi ha lloc. Per més compromís, per nous reptes. Tothom i pot trobar un espai. Perquè tots junts, Dia a Dia, amb Déu... fem comunitat. *C. Capó*

Us heu preguntat mai el perquè de les nostres formes d'organitzar o celebrar el culte, el que en diem 'litúrgia'? Litúrgia prové del llatí *liturgīa* que alhora vé del grec *λειτουργία* i significa la idea d'organització a l'hora d'expressar el culte a Déu, bàsicament. Molts, han inflat tant els seus ritus cerimonials que no veiem a Déu per enlloc, Déu resta amagat. I d'altres han deixat tant "lliure" a Déu que ja no saps ben bé on està i sembla que el culte el rebi el pastor o sacerdot.

Si partim del fet de fer-ho tot amb ordre i decentment, la litúrgia ens hauria de situar en el lloc on estem, per a què i per a qui estem. No es tracta només de fer uns cants i lectures en determinades posicions i escoltar el sermó de tants minuts exactes, ja que se'ns farà tard...

La litúrgia d'un culte, representa que el dia del Senyor, ha de ser dedicat a Ell i només a Ell, oferint-li les ofrenes, les accions de gràcies, les pregàries, el memorial, l'aprenentatge de la Paraula, els cants i la música i tantes altres expressions que podem donar-les-hi cabuda.

El *culte* és per a retre culte a aquell qui és creador, i tot el bagatge que portem li deixem a Ell i descansem. Hem de treballar per a fer que la

litúrgia no es torni una cosa ensopida i monòtona, sinó viva i eficaç.

DIA A DIA

amb Déu

Redacció i edició :
Carles Capó, Daniel Caravaca,
Angel Llorent.
Distribució : Abel Garcia Alamán
93 212 58 65

Gener 2010

Divendres 1 – Isaïes 40,7-8

Ulrich Zwingli * 1484

Deixes un any enrere. Si penses en el que un dia i un altre has sentit et venen paraules com: crisi, corrupció, atur, economia. O potser penses en les circumstàncies, algunes difícils que han acompanyat certs moments. Procura que aquest any, malgrat els discursos que t'envolten, la Paraula de Déu predomini per sobre de totes les altres. Així podràs viure, Dia a Dia, de fe en fe, pas a pas, i una inalterable força t'anirà revelant la presència de Déu. Feliç any 2010. CC.

Dissabte 2 - Mateu 4.1-4

Jesús rebutja la temptació del dimoni de convertir les pedres en pa. I és que Crist no ve a portar el benefici material a les persones, vé a manifestar la voluntat de Déu als homes i a redimir-los. Les persones estan necessitades d'una altra mena de menjar, del que fins aquella època quasi no havien tastat res. Pensem sempre en el que és tenir a prop la paraula de Jesús, el pa espiritual que ens és més necessari en aquests moments. DC.

Diumenge 3 - Salm 146

Proscripció de Luther, 1521

Les emocions negatives són perjudicials per a la salut, però les que reflecteixen amor, goig, lloança, i adoració són d'ajuda. A vegades no ens adonem i estem alimentant un estil de vida negatiu i derrotista, fins i tot arrossegant als altres. Treballem cada un, personalment en fer aflorar pensaments positius, agradables, savis, plaents i en donar-los volada, intentant que ocupin més espai en el nostre ésser. AL.

Dilluns 4 - Mt. 13: 1-9; 18-23

No t'has trobat a vegades que davant la magnitud de la tasca que tenim com a poble de Déu, et sents desolat o desolada? Potser la teva feina no acaba d'arrelar? Les expectatives que et fas no es compleixen? Quants, "ocells", "pedres" o "espines" et trobes? Un text que parla del nostre dia a dia. Vivim per a fer un món millor; ens

trobem amb moments de frustració i desolació; però i quan tot sembla arruïnat hi ha un bri d'esperança, aquelles llavors que han caigut en camp fèrtil donen fruit. La teva lluita no és en va. Segueix treballant per edificar una societat i una església, més justa, més digna, més inclusiva i més igual. AL.

Dimarts 5 – Mateu 9,9

Un home, Mateu, publicà. Assegut en un lloc compromès. Recaptador d'impostos. Col·labora amb l'imperi romà... Per això, rebutjat. S'endevinen les tensions: Home exclòs de la comunitat d'Israel, per qüestions d'identitat, cultural i religiosa d'un poble que desitja la independència. Jesús passa. "Segueix-me". Només dues paraules. No li cal res més. Mateu s'aixeca. Es rescatat del odi que l'envolta. És deslliurat de la tela d'aranya en la que està ficat. Un canvi radical. *Que la teva Paraula Senyor, em pugui rescatar dels lligams que deshumanitzen la meva vida.* CC.

Dimecres 6 - Fets 3.1 - Epifania

Jeanne d'Arc * 1412

És només un petit detall: Joan i Pere pujaven al temple per a l'oració. Hem de pensar en el temps en que Jesús estava entre els apòstols, en les dissensions, les baralles i les pugnes internes entre ells. Després de la Pentecosta, l'Esperit Sant està dins d'ells i per tant la gent que abans no tenia bona relació s'uneix gràcies a aquesta força. Déu actua en les persones per la seva Gràcia mitjançant l'Esperit de Crist. DC.

Dijous 7 – Mt 13, 31-33

"El Regne de Déu és semblant a..." No que sigui un gra de mostassa o un pessic de llevat mare. Té a veure amb l'acció de la persona que surt a sembrar o mescla el llevat amb la farina. El centre de les dues paràboles rau en la insignificança dels inicis, en la debilitat davant la magnitud dels desafiaments que tenim al davant. El que és minso i humil enfront del que és gran i espectacular. Confia, Déu va fent la seva obra, encara que la teva tasca pugui semblar petita, amagada, simple i pobre. AL.

Divendres 8 - 1Cor 15.17-18

Galileo Galilei + 1642

Pau rebutja un dels errors més comuns respecte a Jesús: si Ell no ha ressuscitat, buida és la nostra fe. Crist no va ser cap mestre ètic ni res similar. Jesús no va ser un endimoniat, un pobre d'esperit o el Messies. És més, el cristianisme no és una religió en aquest sentit, és una revelació personal, la revelació de la persona de Jesús, el que va justificar-nos per la nostra fe, no per les nostres obres. DC.

Dissabte 9 – Mateu 9,10-11

Fundació de Monte Casino per Benet de Nursia – 529

Ens costa mesurar fins a quin punt Jesús podia molestar saltant-se les convencions, i l'ordre establert. Era incorrecte. En un món trencat per el pecat fa falta trencar els motlles de la correcció, de la tradició, de la religió, per a poder arribar fins als exclosos. Una comunitat cristiana no pot delimitar espais tancats. Ha de saber acollir tothom. La bondat, l'amistat, la benevolència; el respecte dels uns cap als altres creen xarxa de relació entre els qui segueixen Jesús i el reconeixen com a Salvador. CC.

Diumenge 10 – Lluc 13,18-21

Les grans coses comencen i es fan a poc a poc, en el secret, a l'ombra, des de l'anonimat. El més important és veure els fruits. El Regne de Déu està en aquest anhel de justícia, de pau, de solidaritat que sempre portes dins. Fes que aquestes llavors germinin i creixerà en tu de manera tant imperceptible que els fruits que en recolliràs els rebràs com un regal de insospitada grandesa. CC.

Dilluns 11- Mt. 13,42-52

N'hi ha que esperen una teologia i accions de espectaculars i critiquen les actituds simples i pobres de Jesús. Aquestes paràboles neixen en un context de crítica i oposició a un estil de predicació i acció des de l'escàndol de la debilitat de l'humà. No sorgeixen pas en un context de pau. Són respostes polèmiques als que volen la glòria quan se'ls hi dona la creu que transforma. És una resposta a aquells i aquelles que es sorprenen que el Regne de Déu sigui llaurat en mig de la nostra realitat social amb tanta senzillesa i mancats de recursos, però amb molta seguretat. AL.

Dimarts 12 - Joan 9.1-3

Una idea molt arrelada al judaisme i també al paganisme és que Déu envia càstigs a les persones. Però aquesta concepció no és la que ens va expressar Crist. El cec de l'evangeli no havia pecat, ni ell ni la seva família. Déu només ens envia la seva benedicció, no és responsable dels nostres mals. Nosaltres el vam rebutjar quan la Caiguda i vam dir que érem autosuficients: els nostres pecats són els responsables dels nostres mals. DC.

Dimecres 13 - Marc 1:35, (Is.26:9; Psalm 5:3)

La importància de tenir una vida de pregària, de recolliment, de pausa, de reconeixement del qui és diví, per l'exaltació de Déu. El temps personal de relació amb qui t'ha cridat, et coneix i t'espera. Ell és el qui et condueix, el qui es preocupa,

el que plora... Sigui al matí, tarda o vespre la relació íntima amb Déu és un acte que no te preu, un acte que ens durà a la maduresa i a la saviesa, un acte que bé val la pena que hi dediquis un temps, ni tan sols que sigui cinc minuts... AL.

Dijous 14 – Mateu 9, 10-11

Albert Schweitzer * 1875

Quan hi ha por, judicis negatius, rebuig, descontent... la comunicació es perverteix. Els fariseus no pregunten directament. Es més, utilitzen la tècnica de la indirecta. Fan la pregunta als deixebles, però parlen prou fort perquè Jesús ho sentí. Tot dóna a entendre un moment tens, en el que manca la sinceritat. *Senyor, deslliura el meu cor de tot el que l'allunya de la confiança i de l'amor. Deslliura'l de sentiments feixucs que sotmeten el meu parlar. Deixa que el meu cor t'estimi i obre'm a la relació franca i sincera amb els altres.* CC.

Divendres 15 - Fets 10.45-48

Martin Luther King * 1929

Els primers cristians de Jerusalem no volien entrar en contacte amb els gentils. Però Pere va rebre el missatge de Crist i va batejar al centurió Corneli i a les persones que l'envoltaven. Aquest gran gest de Pere, que va permetre que el missatge cristià arribés a tot el món, no va ser ben acceptat per la primera església i li va costar perdre la seva força dins de la comunitat. Això sí, gràcies a això el cristianisme perviu obrint-se a totes les persones. DC.

Dissabte 16 – Mateu 9,12

“Una de cal, y otra de arena...”. Per una banda els està dient que ell ha vingut per els malalts, entenent que ha vingut per els pecadors i els publicans. Però per altra banda: *“... aneu a aprendre... amor i sacrifici”*. Si no tinc amor, i no sé donar-me en l'acte gratuït i generós envers l'altre, també formo part dels malalts per els que Jesús ha vingut. Sense Ell no tinc remei, només caic en el rebuig i la hipocresia. CC

Diumenge 17 - Jonàs 4,10-11

En aquesta reflexió veiem com els autors jueus ja van reflexionar respecte a l'universalisme de la seva religió. Jonàs s'irrita amb Yavhé per haver salvat als habitants de Ninive però en canvi es preocupa per la mort d'una planta. És clar que Déu es preocupa també pels gentils, que han fet penitència. Més encara, Yavhé es preocupa també pels animals i demostra el valor que té per ell tota forma de vida. DC.

Dilluns 18 – Isaïes 58,1-12.

“Avui he pensat molt en les meves primeres passes, en les meves primeres caigudes, en l’orgull, en la humilitat, en la força i en la tenacitat, amb tot el que implica aixecar-se, caure i tornar-se a aixecar, amb la fita inalterable de créixer, deixant a un costat les errades, eliminant l’ira i l’enuig, però mantenint la fermesa... He après a perdonar, aprenent a caminar, de vegades amb bastó o crosses; però sempre amb honestedat” AL.

Dimarts 19 - Rut 4.14-17

Catecisme de Heidelberg, 1563

Segons aquest llibre Rut, una estrangera, una gentil, és l'avantpassada del rei David i per tant de Jesucrist. L'universalisme del cristianisme ja es trobava en el poble d'Israel i els seus escribes. Farts de la creença en el poble elegit molts israelites també van reaccionar demostrant la importància dels estrangers i que també formaven part de la Creació realitzada per Yavhé. DC.

Dimecres 20 – Salm 89,12-19

He après a dir “m’he equivocat i ho accepto”... Que el dolor d’un “adéu” és generalment la força d’un començar. He après a caminar sabent que mai estaré exempt del perill, d’un cop, una caiguda, una errada... Tot i això, enalteix saber aixecar el cap, posar-se dempeus, somriure, respirar des de dins i continuar. Sempre amb honestedat, claredat i dignitat... Finalment he après a estar ferm/a amb les determinacions realment sinceres encara que el preu sigui mitjançant el que més estimes, per cert! Parlant d’amor, benvingut sigui, que sense ell, mai es podrà donar un pas que realment tingui força i valor. AL.

Dijous 21 – Mateu 9,27 – 28.

Jesús no fa cas. Dos cecs el segueixen tot cridant : “tingues pietat de nosaltres !.”. Però fins que no arriba a casa no els atén. En el crit dels cecs hi ha desesperació, un clam que expressa sofriment extrem. Arrisquem una lectura psicològica?. Hi ha victimisme en els docs cecs?. Hi ha convicció en les possibilitats reals de ser curats? O tan sols hi ha una incessant lletania feta de resignació, com per fer pena?. La resposta de Jesús serà: “creieu...?”. Passar de la resignació a la fe. CC.

Divendres 22 - Lluc 7.44-47

Jesús ens diu que a la dona pecadora, plena de la seva Gràcia, amb una conducta immoral i dolenta, li són perdonats els seus pecats. En canvi a l’honorable Simó el

fariseu, home de conducta perfecta segons la Llei de Moisès, no li seran perdonats perquè no creu en la divinitat de Crist i falta amor en tots els seus actes. Els que confien en Jesús seran salvats, mentre els que confien en ells mateixos no gaudiran de la seva misericòrdia. DC.

Dissabte 23 – Efesis 4,16.

El Cos de Crist, com els nostres cossos, està format per cèl·lules individuals, diferents unes de les altres, alhora, entrelligades per a formar un òrgan i a la fi un cos. Ell ho és tot, i el goig del cos creix a mesura que cada cèl·lula se n'adona de que pot ser diferent sense convertir-se en un ens aïllat. Cercant el bé comú i compartint la gràcia de Déu. AL.

Diumenge 24 – Mateu 9,27-28

Hi ha seguiment i “seguidisme”, de la mateixa manera que hi ha activitat i activisme. En els segons manca convicció, hi ha monotonia. Els dos cecs van al darrera de Jesús lamentant-se. El seguiment comença per el cara a cara. La relació directa amb Jesús, la trobada. Comença per una decisió personal. Quan Jesús arriba a casa, aleshores els cecs decideixen anar a trobar-lo. Prou de lamentacions. Pla b. Mentre s’han lamentat han esperat potser el gest màgic. La trobada amb Jesús els retorna a ells mateixos i a la seva fe. “Creieu que ho puc fer?”. *Senyor, que les meves pregàries vagin acompanyades de decisions i accions serenes i responsables...* CC.

Dilluns 25 - Mc 10.13-16

Jesús ens diu que el regne de Déu pertany als nens. No és que estiguin nets de pecat, a l’inrevés, més aviat no tenen cap consciència de la bondat humana. Però els nens confien absolutament en els seus pares i això és el que hem de fer els adults respecte al Pare: si no confiem en Déu mai podrem portar el seu regne al món, ja que nosaltres no serem capaços de traslladar-lo a la terra. DC.

Dimarts 26 – Filipencs 4,8

Centrar el pensament... Veritablement sabia Pau el que escrivia? “De vegades no saben per les preocupacions que passo, no tinc pas temps per entretenir-me a adonar-me’n si sóc just/a...” La manca de temps, o la mala utilització del mateix, ens pot ocasionar experiències traumàtiques només pel sol fet de no haver reflexionat si realment allò era just, veritable, o lloable, pur. Hem d’estar centrats/des en tot el que

fem, rebutjant el que entorpeixi assolir la nostra fita, dedicar uns moments a interessar-nos per tot allò que esdevé al nostre voltant. AL.

Dimecres 27 - Lluc 13.1-5

Jesús ens diu que el primer que hem de fer abans de tot és penedir-nos dels nostres pecats. Això per a molts pot semblar injust, perquè es consideren bons, però cap persona és bona per si mateixa, només ho és quan l'Esperit Sant mora dins d'ella. Per tant hem de pregar-li al Pare demanant-li perdó per tot el que som, perquè estem plens de pecat i d'orgull contra la seva Presència. DC.

Dijous 28 – Nombres 6,24-26

En les cerimònies de l'Església del Nou Testament hi havia un moment per donar-se, la salutació de la Pau, fent referència al Parenostre que diu: "... Perdona les nostres ofenses, així com nosaltres perdonem els qui ens ofenen". Cal preguntar-se si les comunitats de Fe compleixen veritablement el rol de ser Comunitats Terapèutiques, si estem disposats a viure el perdó des de la perspectiva bíblica. Si no és així, llavors el moment de la salutació de la Pau pot esdevenir una molèstia, no per l'acte en si que és bonic i significat, sinó per la nostra consciència que pot reflectir el turment d'un esperit pertorbat que es resisteix a l'amor. AL

Divendres 29 - Mateu 9,27-30

Katarina von Bora * 1499

"Que es faci segons la vostra fe". Al final és ben bé així. "Creieu?. Sí que ho creiem, Senyor". I el miracle és la verificació de la fe. Si tinguéreu fe com un gra de mostassa diu Jesús... mouríem muntanyes. I mous muntanyes quan no et deixes portar pel fatalisme, quan reps l'impuls de l'Esperit. I mous muntanyes quan et decideixes a tenir una trobada amb Jesús. "Senyor, augmenta'm la fe". CC.

Dissabte 30 – Proverbis 16,1-3

Mahatma Gandhi + 1948

Resumint: L'home proposa i Déu disposa. Déu es vol involucrar en la teva vida. Allà a on ets, en el que dius, en el que fas. La seva presència et deslliure de l'error de creure que tot depèn de tu, i de tu sol. L'acte creador, la paraula bona, la relació joiosa, sorgeixen a partir d'una actitud confiada. Com més intentes assegurar l'èxit en la teva vida més te'n allunyes. Has d'obrar bé, esforçar-te en tot, però sabent que qui perfecciona és Déu. CC.

Diumenge 31 – Salm 2,1-4

Si heu vist el film Agora, hi ha una escena que es repeteix. El món, la terra, vista des del cel. Déu es mira de lluny les barbaritats que els homes fan en nom d'Ell. Es mira de lluny un home que es pensa que la llibertat està en emancipar-se d'Ell. I el salm ens ofereix la visió d'un Déu sarcàstic. "Se'n riu el qui té el tron al cel". CC

QUADRE DE TORNS GENER 2010				
DATA	DIACA	ORGUE	PREDICA	LECTORS
3	Marta Freixes Daniel Caravaca	Pablo Turón	Carles Capó	Joel Cortés
10	Manolita Fuentes	Benjamí Capó	Enric Capó	Sergi Díaz
17	Paquita García LL. I Fr. Montserrat	Elies Cortés	Carles Capó	Esther Dols
24	Elia González Gastón Jonhson	Georgina Fuster	Emi Meier	Manolita Fuentes
31	Eliseo Navarro Pepita Sánchez	Esther Raduà	Carles Capó	

Vitrall

Senyor,
M'ofereixes aquest any
com un vitrall per ajuntar
amb els 365 bocins de tots els colors
que representen els dies de la meva vida.

Hi posaré el vermell del meu amor i del meu entusiasme,
el malva de les meves penes i dels meus dols,
el verd de les meves esperances i el rosa dels meus somnis,
el blau o el gris dels meus compromisos o de les meves lluites,
el groc i l'or de les meves collites...

Reservaré el blanc per els dies ordinaris
i el negre allà a on em fa l'efecte que no hi ets.

Ho enganxaré tot amb la pregària de la meva fe
i amb la confiança serena en tu.

Senyor, et demano senzillament que il·luminis
aquest vitrall des de l'interior de la meva vida,
amb la llum de la teva presència
i amb el foc del teu esperit de vida.

Així, per transparència,
els que trobaré aquest any
podran descobrir-hi, pot ser,
la mirada del teu Fill estimat
Jesucrist, Senyor nostre.

G. Leclair